

Folkrepublikens megafon mot omvärlden

En studie av kinesisk utrikespolitisk retorik i fallet
Senkaku/Diaoyu-öarna

Abstract

This essay explores the foreign policy rhetoric of China through its official press agency Xinhua's English web-based version in the case of China's territorial dispute with Japan over the Senkaku/Diaoyu//Diaoyutai (S/D) islands. The dispute was brought to life in September 2012 and the essay covers Xinhua's rhetoric between then and September 2014 through a rhetorical analysis of articles published on the matter at five different time intervals. The analytical method is eclectic in the sense that it encompasses several different methods for analyzing text and rhetoric, although what might be deemed a neoclassical method of rhetorical analysis forms the core of the approach. The analysis also takes into account factors of cultural significance in eastern Asian societies such as history and "face". The results suggest that Xinhua's rhetoric is consistently characterized by an uncompromising and unyielding stance on the matter, and it also reveals the sensitivity of the issue as China respond harshly to any action regarding the islands that might be considered provocative. The periodical lack of published articles on the matter also suggests however that China are willing to shelve the matter as long as Japan remain cautious and quiet.

Key words: Sino-Japanese relations, Chinese foreign policy rhetoric, Senkaku/Diaoyu islands, history issue, face

Word count: 9971

Innehållsförteckning

1	Inledning	1
1.1	Syfte och frågeställningar.....	2
2	Metod	3
2.1	Argumentationsanalys	3
2.2	Retorikanalys.....	4
2.2.1	Ethos och Pathos	4
2.2.2	Perspicuitas och Obscuritas.....	5
2.3	Urval och frekvens	5
3	Bakgrund	7
3.1	Relationen mellan Kina och Japan	7
3.1.1	Historia	7
3.1.2	Nationalism och "face"	8
3.1.3	"Cold politics – hot economics" – kamp eller samarbete?.....	9
3.1.4	Dispyten över S/D-öarna.....	9
4	Tidigare forskning om Kinas retorik gällande S/D-öarna och några perspektiv på Xinhua	10
4.1	Downs och Saunders: Kinesisk retorik och agerande i ö-dispyten under 90-talet.	10
4.2	Swaine: Retoriken i ett färskare sammanhang	11
4.3	Xinhua	12
5	Argumentations- och retorikanalysens resultat	13
5.1	Period 1	13
5.1.1	Artikel 1 - publicerad 11:e september 2012 - "China's defense ministry voices protest to Japan over Diaoyu Islands"	13
5.1.2	Artikel 2 - publicerad 14:e september 2012 - "Overseas Chinese indignant at Japan's "purchase" of Diaoyu Islands: federation"	14
5.1.3	Artikel 3 - publicerad 19:e september - "Chinese in LA support China's resolve to defend Diaoyu Islands"	15
5.1.4	Artikel 4 - publicerad 19:e september 2012 - "Japan's "purchase" of Diaoyu Islands affects China-Japan-ROK FTA talks"	16
5.1.5	Artikel 5 - publicerad 25:e september 2012 - "Beijing display for exhibit proving China's Diaoyu sovereignty"	17

5.2	Period 2	17
5.3	Period 3	18
5.3.1	Artikel 1 - publicerad 10:e september 2013 - "China slams Japanese official's remarks on Diaoyu Islands"	18
5.3.2	Artikel 2 - publicerad 11:e september 2013 - "China criticizes Japanese official's remarks on Diaoyu Islands"	19
5.3.3	Artikel 3 - publicerad 14:e september 2013 - "Chinese ships patrol Diaoyu Islands"	19
5.3.4	Artikel 4 - publicerad 18:e september 2013 - "U.S. says position unchanged on Diaoyu Islands"	19
5.3.5	Artikel 5 - publicerad 27:e september 2013 - "Chinese coast guard continues patrol around Diaoyu Islands"	20
5.4	Period 4	20
5.4.1	Artikel 1 - publicerad 12:e mars 2014 - "Hollywood documentary brings Diaoyu Islands truth to new audience"	20
5.4.2	Artikel 2 - publicerad 21:a mars 2014 - "China to increase environmental monitoring in Diaoyu Islands"	21
5.4.3	Artikel 3 - publicerad 24:e mars 2014 - "'I obviously did something right": Diaoyu Islands documentary director Chris D. Nebe"	22
5.4.4	Artikel 4 - publicerad 4:e april 2014 - "Japan approves new textbooks claiming China's Diaoyu Islands"	23
5.4.5	Artikel 5 - Publicerad 6 april 2014 - "Chinese experts urge Diaoyu Islands school textbooks"	24
5.5	Period 5	24
6	Slutsats och diskussion	25
6.1	Tabell 1	26
6.2	Slutsats	27
6.3	Diskussion och vidare forskning	27
7	Referenser	28
7.1	Xinhua-artiklar – analysobjekten.	29
7.1.1	Period 1	29
7.1.2	Period 2	30
7.1.3	Period 3	30
7.1.4	Period 4	31
7.1.5	Period 5	31

1 Inledning

“Analysts often think in western terms when interpreting decisions of non-western actors and attempt to apply Western norms to international affairs” (Mintz & DeRouen Jr. 2010, s. 145).

Som Mintz och DeRouen Jr. här påpekar präglas analyser av icke-västerländska aktörers utrikespolitiska beslut och handlingar ofta till synes av kulturell bias - kulturella skillnader som kan vara av betydande värde tas alltså inte i beaktning när man söker förstå varför en viss aktör fattat ett beslut eller handlat på ett visst sätt. Om man accepterar att kulturella skillnader kan påverka utrikespolitiskt beslutsfattande krävs det rimligtvis heller inget större tankesprång för att medge att sådana skillnader även kan påverka hur aktörer i olika kulturer kommunicerar i utrikespolitiska sammanhang. Utrikespolitisk kommunikation kan givetvis föras i olika former, men i icke-demokratiska stater med avsevärda inskränkningar vad gäller yttrande- och mediefrihet så styr staten ofta media och kan således använda media i just utrikespolitiskt kommunikativa eller retoriska syften. Icke-demokratier eller diktaturer finns dock i många olika skepnader och storlekar, men den kanske mest betydelsefulla av alla sådana stater är Kina - världens mest folkrika land som trots ett synbarligen allt mer påtagligt anammande av ekonomisk liberalism fortfarande präglas av en brist på politisk liberalism (se exempelvis Naughton, 2008, s. 91).

Hur används då media av den auktoritära kinesiska regimen? Som bland annat Guo och Huang uttrycker är medias funktion ofta att vara “the mouthpiece of the party”, och i spetsen av de mediala aktörerna finner man Xinhua - den kinesiska regeringens officiella nyhetsbyrå (Guo & Huang, 2002 s. 220). Xinhua har utöver versioner i de inhemska språken även en engelskspråkig nyhetshemsida som publicerar nyhetsartiklar rörande diverse intranationella och internationella händelser. Vilken retorik för då Xinhua i sin engelskspråkiga rapportering? Hur framställer man utrikespolitiska händelser eller problem som involverar den egna staten på något vis? Är den engelskspråkiga rapporteringen mer nyanserad i och med att de tilltänkta läsarna rimligtvis är icke-kineser eller tillhörande ett socioekonomiskt samhällsskick med högre utbildning? Ett måhända lämpligt föremål för analys i syfte att besvara sådana frågor utgörs av Kinas dispyt med Japan över Senkaku/Diaoyu-öarna (sedermera förkortat S/D-öarna¹). Dispyten

¹ Öarna kallas för Senkaku i Japan, Diaoyu i Kina, och Diaoyutai i Taiwan. För enkelhetens skull och för att inte kunna tolkas som att ta ställning i frågan om vem öarna “egentligen” tillhör benämns de därför konsekvent som S/D-öarna

över öarnas tillhörighet verkar som bland annat Patalano skriver ha sitt ursprung i händelser på 1970-talet, men den senaste - och synbarligen en av de allvarligaste - av ett antal uppblossanden i dispyten skedde som Swaine påpepar då den japanska regeringen 10:e september 2012 köpte några av öarna från dess private ägare (Patalano 2014, s. 37-38)(Swaine 2012, s. 1).

1.1 Syfte och frågeställningar

Syftet med uppsatsen är att beskriva den statliga kinesiska nyhetsbyrån Xinhuas engelska versions retorik rörande dispyten kring S/D -öarna sedan september 2012. Uppsatsens fokus ligger alltså på att beskriva retoriken från och med den japanska regeringens köp av öarna 10:e september 2012, till och med 10:e september 2014 - alltså 24 månader senare. Tanken är att en analys av den statliga nyhetsbyråns engelskspråkiga artiklar i ämnet för det första skulle visa hur den kinesiska regeringen kommunicerar sin ståndpunkt i frågan för det "internationella samfundet" och omvärlden. För det andra skulle en sådan analys kunna visa om och på vilket sätt retoriken präglas av kulturspecifika drag. För det tredje skulle analysen kunna avslöja eventuella förändringar i den officiella retoriken - dispyten verkar inte vara lika aktuell idag som i slutet av 2012 - kan man se ett "uppmjuknande" i retoriken som speglar detta? Med detta som bakgrund kan följande frågeställningar formuleras

1. Hur ser Xinhuas engelska versions retorik rörande S/D -öarna ut mellan september 2012 och september 2014?
2. Präglas retoriken av kulturspecifika drag och i sådana fall vilka? Får exempelvis historia eller nationalism särskilt stort utrymme?
3. Är det möjligt att urskönja någon skillnad i retoriken i de olika perioderna som är indikativ för en ändrad policy rörande Kinas ställning gentemot öarna och/eller förhållandet till Japan?

2 Metod

Till att börja med kan man kanske precisera att denna uppsats är att betrakta som en beskrivande fallstudie. Det som undersöks är alltså Kinas utrikespolitiska retorik i *fallet* Kinas dispyt med Japan om S/D-öarna. Vidare kan tillvägagångssättet på det allra mest övergripande planet kanske bäst förstås som en så kallad kvalitativ textanalys. Det förtydligande som kan göras är att kvalitativ metod i allmänhet syftar till att analysera ett mindre antal analysenheter, medan en kvantitativ metod används för att analysera ett större antal analysenheter. Men vad är då ett större eller mindre antal analysenheter? Teorell och Svensson hävdar exempelvis att en tumregelsgräns går att sätta vid 20-30 analysenheter vad gäller distinktionen mellan det kvalitativa och det kvantitativa (Teorell och Svensson, 2007, s. 80). Denna distinktion är dock problematisk när analysenheterna är texter vars längd kan variera kraftigt. I detta arbete analyseras nämligen omkring 20 artiklar (alltså analysenheter) av varierande omfattning och man kan således hävda att denna studie faller i en gråzon vad gäller nyss nämnda tumregel.

Om "kvalitativ" då problematiserats tillräckligt kanske man kan gå vidare med frågan om vad som menas med textanalys. Som Teorell och Svensson påpekar så är en textanalys i grunden att betrakta som hermeneutisk - vilket innebär att det är en analysmetod som kräver att "man tolkar exempelvis en text [...] i syfte att förstå den" (Teorell & Svensson, 2007, s. 99). Det finns dock många olika sätt att gå tillväga för att analysera en text, men det som använts och presenteras i denna uppsats kan kanske bäst beskrivas som eklektiskt. Med detta menas att en rad olika analysverktyg - valda för sin lämplighet i den aktuella kontexten - används för att analysera de aktuella artiklarna. Kuypers formulering summerar väl intentionen: "The best eclectic criticism takes components of various rhetorical theories, blends them together into a comprehensive whole, all to better explain the workings of an intriguing rhetorical artifact" (Kuypers, 2009, s. 363).

2.1 Argumentationsanalys

Ett av de huvudsakliga metodologiska verktygen som används i analysen av de relevanta texterna är en så kallad argumentationsanalys. Det finns flera typer av argumentationsanalys, men i denna uppsats är det den så kallade pro et contra-metoden som används. Eftersom denna metod är förhållandevis komplex återges här endast en förenklad och koncis version. Det första steget i analysen är att söka

finna textens tes, alltså ”det som textens avsändare, i ett eller annat syfte, argumenterar för eller emot” (Bergström & Boréus, 2012, s. 95). Därefter gäller det att lokalisera textens argument²; argument för tesen, men även argument mot tesen såväl som tillbakavisanden av argument mot tesen (Bergström & Boréus, 2012, s. 99).

Argument eller påståenden är dock inte alltid varken lätta att lokalisera eller tydligt uttalade. Som Bergström och Boréus skriver så är många argument baserade på explicita eller implicita premisser. En premiss kan i detta sammanhang förstås som “[d]en uttalade eller outtalade länken mellan påståenden” och med påståenden avses då en tes eller det argument som stödjer denna tes (Bergström & Boréus, 2012, s. 103). Premisser är som Bergström och Boréus också understryker ofta “intuitivt självklar[a]”, men speciellt de gånger de inte är det så kan det förenkla uppstruktureringen av argumenten att skriva ut dem (Bergström & Boréus, 2012, s. 102-103). Intentionen med denna analysmetod är således att kartlägga argumentation och granska huruvida den är logiskt väl underbyggd och “rimlig”.

2.2 Retorikanalys

Att argumentationsanalysen ensam inte nödvändigtvis är en fullvärdig analysmetod för att förstå eller beskriva kommunikation framhävs bland annat av Boréus och Bergström själva - varför även en retorikanalysmetod tillämpats i denna uppsats (Bergström & Boréus 2012, s. 135). Retoriken är en helt egen vetenskap och således finns det även många olika typer av retorikanalysmetoder. Den metod som främst använts i denna uppsats är vad Bo Renberg kallar för en “grundmodell” och har en tydlig koppling till den klassiska retorikens begrepp och kategorier (Renberg, 2007 s. 9). Flera av grundmodellens verktyg tillämpas, men det är i huvudsak begreppen *ethos* och *pathos* som utgör grunden för denna uppsats’ retorikanalys.

2.2.1 Ethos och Pathos

Mer specifikt så är det vad Renberg kallar för *ethos* och *pathos* som argumentationsmedel som fokus hamnar på här. Som Renberg påpekar så kallas argument som ämnar stärka eller underminera “[...] talarens eller skribentens trovärdighet mer än ge rationella skäl för tesen [...] ethosargument” (Renberg 2007, s. 35). *Pathos*argument däremot är som Renberg understryker sådana

² Ett argument definieras här liksom i Bergström och Boréus’ kapitel som ”ett påstående avsett att antingen stödja eller undergräva något” (Bergström & Boréus, 2012, s. 99).

argument "som vädjar direkt till hjärtat" - alltså argument som spelar på lyssnarnas/läsarnas emotioner (Renberg, 2007, s. 36). Renberg påpekar vidare att människor i praktiken ofta initialt tar ställning i en fråga på känslor- eller värdemässiga grunder och först därefter "söker förnuftsmässiga skäl till [sitt] ställningstagande" vilket visar på pathosargumentationers väldiga potentiella styrka och även förklarar varför denna typ av argumentation ofta "utnyttjas manipulativt i politiska sammanhang" (Renberg, 2007, s. 36). Ethos och pathos kan dock även komma till uttryck i formuleringar och annat som inte är uttryckligen argumentativa, och att kunna upptäcka och bedöma dessa är också en viktig del av retorikanalysen.

2.2.2 Perspicuitas och Obscuritas

Perspicuitas: språkets "klarhet" eller ordagrant "genomskådlighet" (se exempelvis Johannesson, 2008, s. 283).

Obscuritas: språkets "oklarhet" (se till exempel Kjeldsen Elmelund, 2006, s. 272).

Dessa retorikbegrepp används i denna uppsats som kompletterande analysverktyg; präglas formuleringar och annat i de artiklar som analyseras av klar- och tydlighet, eller av oklarhet och tvetydighet? Bakgrunden till att just dessa begrepp kan tänkas vara passande som analysverktyg för de aktuella artiklarna är att vissa som analyserat kinesisk retorik riktad mot Japan hävdar att den i vissa avseenden och fall präglats av en oklarhet ämnad att blidka nationalistiska element utan att i för stor utsträckning stöta sig med Japan och det ekonomiska samarbetet. Detta diskuteras dock utförligare längre fram i uppsatsen.

2.3 Urval och frekvens

En sökning på www.xinhuanet.com/english - via dess "advanced search" - funktion - för tidsperioden mellan 10 september 2012 och 10 april 2014 - med "Diaoyu" som sökord och utan några begränsningar eller andra sökord genererade 1137 träffar. När sedan alternativet "only in the headlines" lades till genererades istället 363 träffar. Med tanke på argumentations- och retorikanalysens tillvägagångssätt och denna uppsats' begränsningar var en analys av alla dessa artiklar givetvis orimlig, och en begränsning av dessa 363 träffar var därför nödvändig att tillämpas. Eftersom syftet delvis är att undersöka om man kan se förändringar i den officiella kinesiska retoriken över tid så delades analysen upp i fem delar - i form av nedslag i tiden - som behandlar varsin tidsperiod. Den första perioden sträcker sig över den första månaden efter dispytens upptrappning och täcker således tidsspannet 10:e september 2012 till 10:e oktober 2012. Därefter görs nästa nedslag 5 månader senare, alltså mellan 10:e mars 2013 och 10:e april 2013, följt av den tredje perioden som täcker tiden mellan 10:e september och

10:e oktober 2013. Sedan följer period 4 som täcker tiden mellan 10:e mars 2014 och 10:e april 2014, och till sist period 5 som inbegriper tiden mellan 10:e september 2014 och 10:e oktober 2014.

En inledande indikation på ämnets avtagande aktualitet - i alla fall i den officiella retoriken - får man när man undersöker frekvensen av artiklar för de olika perioderna. I den första perioden genererade en sökning med "Diaoyu" som nyckelord och med alternativet "only in the headlines" ikryssat 134 träffar. I den andra perioden genererade en sökning med samma inställningar enbart 7 träffar. För den tredje respektive fjärde perioden blev antalet träffar 10 och 9. För den femte och sista perioden genererade sökningen 1 träff. Dessa resultat tyder på att ämnet successivt behandlats allt mindre. Som antalet träffar - det vill säga artiklar - som publicerats i den första perioden hursomhelst visar så krävdes dock ytterligare urval för att få en lämplig mängd artiklar att analysera. 5 artiklar från varje period valdes därför ut genom att helt enkelt randomisera talet som representerade artikelns plats i söklistan (vilken alltså var sorterad efter datum).

Här kan man också erkänna att en analys av enbart 5 av den första periodens 134 artiklar utgör något av ett potentiellt problem vad gäller den externa validiteten – alltså huruvida dessa 5 artiklar kan anses vara representativa för periodens alla 134 artiklar (se till exempel Esaiasson, 2007, s. 64). Problemet förmildras dock rimligen av att man kan anta att den första perioden präglas av en ganska hardför - och onyanserad - kinesisk retorik i och med att uppblossandet initialt verkar ha väckt starkt fördömande reaktioner i Kina. En viss förlust av den argumentativa bredd perioden potentiellt innehåller är dock inte osannolik.

3 Bakgrund

Det komplicerade förhållandet och den avsevärda och ofta konfliktfyllda historien mellan Kina och Japan är ett helt eget forskningsområde som både kan och har genererat mycket forskning. En redogörelse av förhållandet mellan Kina och Japan och hur detta präglar dagens läge är dock nödvändig för att förstå i vilken kontext dispyten kring den aktuella ögruppen utspelar sig, hur denna dispyt är en del av ett komplext och historiskt laddat förhållande mellan Kina och Japan, och till sist hur kulturspecifika element kan spela en stor roll i dispyten och hur den framställs. Följande redogörelse är i ingen mån helt uttömmande, utan syftar till att ge en grundläggande förståelse för de faktorer som ansetts viktigast för förståelsen av dispyten och den aktuella retoriken.

3.1 Relationen mellan Kina och Japan

3.1.1 Historia

I artikeln "History, Nationalism and Face in Sino-Japanese Relations" påpekar dess författare - Gregory J. Moore - att "History and precedent are always important in East Asian societies, for Confucian based societies place great emphasis on tradition, ancestors, and precedent" (Moore, 2010, s. 289). Med detta i åtanke kan man vidare understryka att Japan och Kina har en konfliktfylld historia sinsemellan. Även om nederlaget Japan tillfogade Kina i det första kinesisk-japanska kriget var smärtsamt, så var det rimligtvis i det andra kinesisk-japanska kriget (1937-1945) som den verkligt långvariga skadan åsamkades. Som Moore skriver om denna tidsperiod: "Beside the crime of invasion and occupation of China itself and all the attendant causalities, Japan's rape of China's capital at Nanjing in 1937 has few equals in the annals of wartime atrocities and brutality" (Moore, 2010, s. 289). Att historien och den skada som det kinesiska folket och dess nation tillfogades av Japan fortfarande är en aktuell fråga i Kina illustreras väl av Moore när denne framhåller att en studie visat att 90% av tillfrågade kineser som uppgivit att de inte kände sig "close to Japan" kände så just på grund av "the history issue" (Moore, 2010, s. 290). Valencia påpekar likaledes att historien gör sig påmind i detta fall: "Clearly the legacy of World War II is alive and bodes ill for Northeast Asia. The unhealed psychological wounds of the past run deep" (Valencia, 2014, s. 184). Den kinesiska skepsisen mot Japan har dock enligt exempelvis Rose också att göra med att de anser att Japan och dess politiker

och offentliga personer sällan visat tillräcklig ånger och skuld inför sina illdåd mot Kina och kineser - något som kommit att kallas för "the apology issue" (Rose, 2010, s. 16-17).

Betydelsen av "the apology issue" bör nog inte undervärderas, och det finns ett par särskilda exempel som bör nämnas eftersom de verkar ha väckt påtagliga negativa reaktioner och ilska i kinesiska led. Den första av dessa är "the Textbook issue". Denna problematik handlar om vad exempelvis Lam formulerar som "certain Japanese history textbooks adopting a revisionist perspective that downplays the island nation's militaristic past against its neighbors ruffled recent bilateral relations" (Lam, 2002, s. 32). Det andra problemet kallas ofta för "the Yasukuni Shrine issue" och har att göra med högt uppsatta japanska politikere besök av en slags minnesplats eller helgedom ("The Yasukuni Shrine") tillägnad andarna till dem som stupat i krig i Japans tjänst. Moore beskriver Yasukunihelgedomen som: "[the] spiritual home and shrine to 14 of 28 Class-A (the most serious categorization) war criminals" (Moore, 2010, s. 293). Besök av helgedomen har således väckt ilska och indignation i Kina eftersom det ses som ett slags hyllning till dem som varit skyldiga till mycket kinesiskt lidande och förödmjukelse.

3.1.2 Nationalism och "face"

Utöver historieaspekten är det lämpligt att kort nämna ytterligare ett par viktiga faktorer vad gäller förhållandet mellan Kina och Japan. En av dessa är "face", ett begrepp som Moore definierar med hjälp av stats- och kinavetaren Gries. Värdighet ("dignity") har en central roll i denna definition, där "face" kan ha både positiva och negativa effekter: "face can be negative, leading to "cock fights" over loss of face, and at the same time it can be positive, requiring a high level of civility, politeness and propriety" (Moore, 2010, s. 297). Moore understryker dock att Japan och dess befolkning från ett kinesiskt perspektiv i och med sina tidigare krigiska gärningar helt förbrukat sin rätt att bemötas med respekt eller artighet.

"The Chinese, seeing themselves as having the moral high ground, feel that in the moral sense, they have face and the Japanese have none, and thus they feel no need to compromise and feel justified in insults and potential aggression against the Japanese [...]" (Moore, 2010, s. 298).

Moore påpekar vidare i en nyare artikel att eventuella lösningar försvåras av att båda staterna präglas av en nationalism som oftast förvärrar snarare än förmildrar problemet (Moore, 2014, s. 220).

3.1.3 ”Cold politics – hot economics” – kamp eller samarbete?

Det bör således vara uppenbart att kinesisk-japanska förhållanden försvåras av en rad olika omständigheter. Samtidigt ska man inte glömma att de både staterna är viktiga handelspartners och är viktiga för varandras ekonomier, varför man också kan undra varför - som Takeushi uttrycker det - “‘the hot economy’ [has] not warmed up ‘cold politics’” (Takeushi, 2014, s. 16)? Även om den dominerande synen - som illustrerats ovan - verkar vara att de två staterna sin gemensamma ekonomiska gagn till trots alltså söker motarbete och underminera varandra på olika vis, finns det alternativa perspektiv som framhåller en mer samarbetsmässig verklighet. Jerdén och Hagström understryker att Japan ofta och på flera vis respekterat Kinas intressen och sökt hjälpa Kina när andra vänt dem ryggen. De framhåller exempelvis hur Japanska regeringar inte låtit sig påverkas av inrikes eller utrikes påtryckningar i frågan om att göra avståndstaganden från Kinas anspråk på och agerande i Tibet - till skillnad från USA och västerländska regeringar (Jerdén & Hagström, 2012, s. 228). Vidare citerar de Doi när de påstår att “Japan has been ‘extremely hesitant in publicly raising human rights issues’”, och påpekar själva att Japan gav starkt stöd åt Kinas inträde i WTO (Jerdén & Hagström, 2012, s. 229, 232).

3.1.4 Dispyten över S/D-öarna

När en överblick över det kinesisk-japanska förhållandet nu etablerats kan man gå vidare till en beskrivning av den dispyt som står i fokus i denna uppsats; nämligen dispyten kring senkaku/diaoyu/diaoyutai -öarna. Dispyten nämns i princip i alla de artiklar som använts tidigare som handlar om just kinesisk-japanska förhållanden, och som redan påpekats i inledningen så är de potentiella anledningarna till konflikten flera och omdiskuterade. Moore skriver dock liksom många andra att dagens dispyt har sitt ursprung dels i överlämnandet av de administrativa rättigheterna över öarna till Japan 1972, dels i upptäckten av olja och gas i öarnas närområde 1969. Öarna var dessförinnan “not highly valued by either party and were used by the US Navy for bombing practice after the war” (Moore, 2010, s. 294). Därefter har dispyten blossat upp vid en rad olika tillfällen och det kanske mest allvarliga av dessa “uppblossanden” skedde alltså i och med den japanska regeringens uppköp av öarna från dess private ägare 10:e September 2012. Enligt den japanska regeringen så var intentionen med detta uppköp att förhindra att den nationalistiske högerpolitikern och tidigare Tokyoborgmästaren Ishihara Shintaro köpte dem, men oavsett intention väckte handlingen alltså dispyten till liv (se till exempel Patalano, 2014, s. 39). Takeuchi skriver exempelvis att “the [...] purchase of Senkaku would lead to a big crisis for Sino-Japanese relations” (Takeuchi, 2014, s. 24).

4 Tidigare forskning om Kinas retorik gällande S/D-öarna och några perspektiv på Xinhua.

4.1 Downs och Saunders: Kinesisk retorik och agerande i ö-dispyten under 90-talet.

Den kinesiska retoriken i förhållande till den aktuella ö-gruppen är inte ett helt utforskat område. I en artikel publicerad 1999 diskuterar artikelförfattarna Erika Strecker Downs och Philip C. Saunders Kinas agerande och retorik i förhållande till S/D-öarna i två incidenter på 90-talet. Den första av dessa kriser föranleddes av att japanska myndigheter 1990 enligt uppgifter i japansk press förberedde erkännandet av en fyr på en av öarna i den aktuella ögruppen som en "official navigation mark". Även om dessa uppgifter ledde till upprördhet var den officiella kinesiska reaktionen likväl att betrakta som mild enligt Downs och Saunders (Downs & Saunders, 1999, s. 128-129). De påpekar till exempel att vice utrikesminister Qi Huaiyuan i sitt möte med Japans ambassadör bland annat uppmanade Japan att gå med på gemensam utveckling för utvinning av områdets resurser (Downs & Saunders, 1999, s. 130). Anledningen till denna mildhet är enligt artikelförfattarna att kinesiska myndigheter slets mellan behovet av populistiska och nationalistiska anti-japanska uttalanden och behovet av den ekonomiska gagn som japanska lån innebar: "The perceived linkage between the CCP's accommodating posture toward the Diaoyu dispute and the resumption of Japanese loans highlighted the contradictions between the Chinese leadership's nationalist claims and its passive actions during the dispute" (Downs & Saunders, 1999, s. 131).

I nästa kris - som utspelade sig 1996 - var det bygget av en ny fyr som fick dispyten att återigen blossa upp. Liksom Downs och Saunders understryker så var Kinas position i många avseenden starkare denna gång än 1990, varför också den officiella retoriken denna gång hade en mer påtagligt kritisk prägel. En talesperson för det kinesiska utrikesministeriet - Shen Guofang - påstod exempelvis att japanska högerextremistiska gruppers handlingar var kopplade till den Japanska regeringens inställning i frågan (Downs & Saunders, 1999, s. 135). Den kinesiska regeringens egna dagliga tidsskrift "The People's Daily" publicerade i samband med uppblossandet av dispyten även en artikel som

förkunnade en tydlig ståndfasthet: “whoever expects the 1.2 billion Chinese people to give up even one inch of their territory is only daydreaming” (Downs & Saunders, 1999, s. 135). I och med ytterligare besök till öarna av nationalistiska japanska grupper samt en Taiwanesisk mans drunkningsdöd i förbindelse med ett försök att nå öarna ökade dock anti-japanska protester i Kina till den grad att myndigheterna som artikelförfattarna beskriver det “became increasingly eager to end the controversy over the islands” (Downs & Saunders, 1999, s. 135-136). På grund av en fruktan för ekonomiska bakslag så ignorerade kinesiska tidningar - i enlighet med den kinesiska regeringens vilja - att skriva något om de protester som uppstod, och man sökte begränsa anti-japanska element och handlingar i allt större grad (Downs & Saunders, 1999, s. 136).

I slutet av artikeln fastslår Downs och Saunders att “the Chinese government chose to pursue economic growth at the expense of its nationalist credentials” delvis genom att tona ner den officiella retoriken kring dispyten och genom att begränsa dess omnämmande i media överhuvudtaget (Downs & Saunders, 1999, s. 140). En tydlig pragmatism kan alltså skönjas i den officiella retoriken under denna tid.

4.2 Swaine: Retoriken i ett färskare sammanhang

I en artikel som publicerats ett drygt halvår efter den upptrappning i dispyten som står i fokus i denna uppsats undersöker Swaine “Chinese Views Regarding the Senkaku/Diaoyu Islands Dispute”. Swaine påstår att Kina intagit en mer hårdför inställning som har med deras önskan om att ändra situationen gällande öarnas tillhörighet att göra. Swaine skriver exempelvis att “it is evident that the current crisis is sustained primarily by Beijing’s ongoing attempts to create a new “status quo” with regard to administrative authority over the islands” (Swaine, 2013, s. 2).

Swaine framhåller dock att vissa aktörer inom regimen - bland annat inom militären - uppmanat till försiktighet i både retoriken och handlingar (Swaine, 2013, s. 8). Detta till trots så präglas retoriken i allmänhet av en förenad och kompromisslös syn på dispyten: “Virtually all statements constitute clear, strong, and consistent expressions of China’s sovereign claims to the islands and the historical bases of those claims, as well as a complete repudiation of Japan’s claims” (Swaine, 2013, s. 11).

4.3 Xinhua

Källan till de artiklar som analyseras i denna uppsats är alltså Xinhua. Men vad är utmärkande för Xinhua? I en forskningsartikel som jämför CNN och Xinhuas rapportering av Tibetkrisen 2008 framkommer det tydligt hur författaren ser starkt nationalistiska tendenser och en brist på nyans i artiklarna från Xinhua. Författaren - Last Moyo - påpekar exempelvis hur “the nationalism constructed in Xinhua is authoritarian and intolerant of minority rights [...]” (Moyo, 2010, s. 201). The Economist är än mer kritiska och lustiggör sig i en artikel från 2012 över hur Xinhua i en artikel har dragit löjeväckande paralleller mellan Dalai Lama och Hitler, och understryker vidare att artikeln ifråga sedan tagits bort från hemsidans engelskspråkiga version, något som de alltså menar skadar nyhetsbyråns anseende i dubbel bemärkelse (The Economist, 2012). Alvaro som studerat kinesisk “English language media” påstår att denna mediala gren - och kanske främst Xinhua - ofta används av det kommunistiska partiet i syfte att “portray itself for the foreign reader in the manner in which it would like to be perceived” (Alvaro, 2013, s. 148).

Gängse bild (i västvärlden) verkar således vara att Xinhua är ett propagandaverktyg vars koppling till verkligheten inte alltid är så stor. Xinhua och dess hemsida är likväl rimligen en viktig informationskanal för den kinesiska regimen och den engelska versionen bör rimligtvis vara representativ för den kinesiska regeringens åsikter och ståndpunkter - i synnerhet gentemot omvärlden eller “det internationella samfundet”.

5 Argumentations- och retorikanalysens resultat

5.1 Period 1

5.1.1 Artikel 1 - publicerad 11:e september 2012 - "China's defense ministry voices protest to Japan over Diaoyu Islands"

I den första periodens första artikel opponerar sig en talesperson för det kinesiska försvarsministeriet mot det japanska köpet av S/D-öarna. Även om S/D-öarna har en viktig plats i artikeln så verkar dess tes istället vara att Japan betar sig aggressivt. Några av de inledande argumenten har dock S/D-öarna i fokus. Argumentationen i artikeln kommer synbarligen från en och samma person - Geng Yansheng - en talesperson för det kinesiska försvarsministeriet. Denne inleder med att påpeka att Kinas försvar ("armed forces") är fullständigt emot ("completely opposes") den japanska regeringens beslut att köpa S/D-öarna. Anledningen till detta motstånd ligger i att köpet enligt Geng är en allvarlig inskränkning av Kinas territoriella suveränitet eftersom öarna är en "inherent" - alltså självklar eller naturlig - del av Kina. Köpet är således enligt Geng att betrakta som både olagligt och ogiltigt ("illegal and invalid"). Argumentationen övergår dock sedan till att handla om japanska aggressioner och utrikespolitiskt agerande i mer generella termer. För det första påstår Geng att Japan har utökat sina vapenlager under olika bortförklaringar. För det andra påstår han att Japan genom sina handlingar skapat spänningar i "regional situations". För det tredje påstår densamme att Japan vid upprepade tillfällen har "stirred up troubles on the issue of the Diaoyu islands". Dessa faktorer bidrar enligt Geng till att Kina, andra asiatiska grannländer och det internationella samfundet bör iaktta högt vaksamhet gentemot Japan. Geng påpekar till sist också att Kina "reserve the right to take reciprocal measures" i fallet med de kinesiska S/D-öarna.

Det är enkelt att framhålla ethos som en viktig aspekt i denna artikel. Man skulle nämligen kunna påstå att nyss nämnda argument på flera sätt handlar om att underminera den japanska regeringens ethos. Man målar genom argumentationen upp Japan som en militaristisk och aggressiv stat - i vilken dess regering har "endorsed right wing forces" i frågan om S/D-öarna. Liknelsen av dagens Japan

med det Japan som fram till andra världskrigets slut ockuperade delar av Kina uttrycks inte direkt, men framgår ändå implicit i argumentationen i och med de egenskaper som Japan och dess beslutsfattare tillskrivs.

Artikeln innehåller inga pathosargument, men däremot förekommer flera intressanta formuleringar som aktualiserar en diskussion om *perspicuitas* och *obscuritas* i texten. Till att börja med är Geng i sina uttalanden väldigt tydlig med att S/D-öarna oomtvistligen tillhör Kina, och att "China has sufficient historical and jurisprudential evidence surrounding this". Geng citeras också med att ha påstått att "The Chinese government and armed forces stand firm and are unshakeable [...]". "firm and unshakeable" blir en slags hopning - då orden är väldigt lika varandra i betydelse - och visar att artikelförfattaren och Geng önskar att lägga vikt på att Kina verkligen är "orubbliga" i försvaret av det egna landets territorium. Med detta och den otvetydiga kritiken mot Japan i åtanke skulle man nog kunna säga att artikeln i stort präglas av *perspicuitas*.

Till sist kan man även tillägga att köpet av öarna i texten konsekvent beskrivs med citationstecken på följande vis: "the so called "island purchase"; "purchasing the islands". Syftet med att beskriva köpet inom citationstecken är rimligtvis att understryka ytterligare hur illegal och illegitim man från offentligt kinesiskt håll anser köpet vara. Användandet av citationstecken i detta sammanhang kan nämligen tolkas som att bruket av ordet köp utan citationstecken skulle insinuera att det som köpts faktiskt är till salu, något man alltså undviker att göra eftersom man egentligen inte anser köpet vara ett köp i konventionell mening. Denna framställning av köpet som ett "köp" återkommer i princip i alla artiklar i alla perioder.

5.1.2 Artikel 2 - publicerad 14:e september 2012 - "Overseas Chinese indignant at Japan's "purchase" of Diaoyu Islands: federation"

Artikel 2 handlar om utlandskinesers upprördhet över köpet och innehåller uttalanden från talespersoner från olika organisationer för utlandskineser. Tesen är att S/D-öarna tillhör Kina och att köpet av dem således är "illegal and invalid". Liksom i föregående artikel är det huvudsakliga argument som presenteras för att stödja denna tes att området varit en självklar eller naturlig del av Kina sedan uråldriga tider ("ancient times"). Ytterligare ett argument som presenteras i förbindelse med påståenden om köpets ogiltighet är att köpet innebär ett förnekande av utkomsten av andra världskriget. Detta argument innehåller även en outtalad premis - nämligen att utkomsten av andra världskriget och de avtal som slöts därefter innebar en omkastning av de territoriella vinningar det japanska imperiet gjort på Kinas bekostnad. Dessa territoriella vinningar - och dess omkastning - innefattar enligt denna tanke även S/D-öarna. Köpet innebär enligt artikeln därför även ett hot mot den internationella ordningen. Påståendet om att köpet utgör ett hot mot den internationella ordningen kan även ses som ett slags ethos-argument. Vad "den internationella ordningen" är för något är givetvis en

tolkningsfråga, men i denna kontext kan man kanske tänka sig att termen syftar på brett erkända och upprätthållna regler och normer för statligt internationellt handlande. Ett brott mot dessa är således indikativt för att aktören - Japan - har låg trovärdighet och pålitlighet (ett lågt ethos). Den enda pathosaspekten som existerar i texten är påståendet om att köpet sårat det kinesiska folkets känslor.

Om man sedan ser på texten ur frågan om huruvida den präglas av *perspicuitas* eller *obscuritas* verkar det onekligen vara en fråga om det förra. Ingenting i texten kan på något märkbart vis sägas präglas av oklarhet, men däremot ger textens formuleringar den en prägel av klar- och tydlighet. Köpet utmålas exempelvis som en “*gross* [egen kursivering] *violation of China’s territorial sovereignty*”; öarna beskrivs som en “*inherent*” del av Kina; och Kina anses ha “*indisputable* [egen kursivering] *sovereignty*” över öarna.

5.1.3 Artikel 3 - publicerad 19:e september - “Chinese in LA support China's resolve to defend Diaoyu Islands”

I den första periodens tredje artikel så är det kineser bosatta i Los Angeles och dessas missnöje över Japans köp av öarna som står i fokus. I denna artikel är tesen likartad tesen i artikel 2, men kan kanske bäst sammanfattas som att Japans köp av S/D-öarna är illegitimt. Ett annat viktigt tema i artikeln är dock även “the September 18th incident” - även känt som “Mukdenincidenten” - vars årsdag alltså inträffade dagen före artikelns publicering och handlar om inledningen av den japanska invasionen och ockupationen av Kina. Artikelns första argument understryker hursomhelst just Japans köp av öarna som illegitimt genom att vidhålla att köpet är att betrakta som “national terrorism”. “National terrorism” verkar inte vara någon vedertagen eller väletablerad term, men en rimlig tolkning vore kanske att förstå det som terrorism utförd av en nation - i detta fall alltså Japan. Terrorism är en mångtydig term, men man skulle nog tämligen okontroversiellt kunna påstå att den generellt sett idag har en mycket negativ och känsloupprörande innebörd. Artikelns nästa argument vidhåller att Kina måste vara starkt och rikt eftersom “styrka” och rikedom utgör nödvändiga förutsättningar för att kunna värna om sin territoriella integritet. Detta argument innehåller även premissen att S/D-öarna tillhör Kina, eftersom den aktuella dispyten visar att Kinas grepp om vad man anser vara eget territorium inte är så starkt som det bör vara. Det andra argumentet byggs sedan vidare på i och med påståendet att köpet “revealed the Japanese government's ambition over Chinese territory”. I detta argument går möjligtvis även en historisk aspekt att skönja. Argumentet kan nämligen ses som innehållandes en insinuation om att de territoriella ambitioner det imperialistiska Japan som känt hade under bland annat andra världskriget nu har kommit tillbaka. Artikelns huvudsakliga argumentation avslutas sedan med att framhålla att “Chinese Americans” till fullo stödjer Kinas bestämdhet över att försvara sin territoriella integritet - vilken alltså inbegriper S/D-öarna.

När man sedan betraktar ethos-aspekten så märker man att de som kommer till tals i artikeln i flera fall bör kunna anses vara auktoriteter av något slag. En av de som citeras i texten uppges vara en amerikansk-kinesisk professor i medicin och immunologi. Professorstiteln i sig är ett auktoritetsbevis, och professuren är dessutom på ett amerikanskt universitet. Emellertid bör man kanske påpeka att dennes ämnesområde har väldigt lite att göra med politik. Vidare nämns att en talesperson för "the Vietnamese-Cambodian-Laos American Association" ger sitt stöd till kineser som upplevt negativa känslor i samband med de aktuella händelserna, och citeras som att ha påstått att "it was time for Chinese Americans to stand up and say no to Japan over the dispute". Detta kan ses som ett försök att visa att Kina har stöd för sin sak även i de sydostasiatiska länderna, även om denna talesperson knappast kan ses som representativ för dessa länders folk eller regeringar.

I den aktuella artikeln finns det vidare vissa pathos-inslag som bör belysas. Dessa handlar främst om hur hågkomsten av Mukden-incidenten - som i sig själv rivit upp gamla sår - förstärkts ("increased the pain") av det Japanska köpet av S/D-öarna. Artikelförfattaren påpekar även att datumet i fråga - på grund av incidenten - är förknippad med mycket nationell förödmjukelse. Även denna artikel har en stark perspicuitasprägel vilket formuleringar av typen "national terrorism" tydligt visar.

5.1.4 Artikel 4 - publicerad 19:e september 2012 - "Japan's "purchase" of Diaoyu Islands affects China-Japan-ROK FTA talks"

Artikel 4 är den kortaste av artiklarna i den aktuella perioden då den består av endast 93 ord. Tesen i artikeln verkar vara att Japans "köp" av S/D-öarna påverkar diskussionerna kring att skapa ett frihandelsområde inkluderande Japan, Korea och Kina. Liksom tidigare framhålls att köpet är olagligt, och på grund av denna olagliga handling kommer diskussionerna om ett frihandelsområde att påverkas. Artikeln innehåller egentligen inget mer vad gäller argumentativa, ethos-, eller pathosaspekter, men när det kommer till perspicuitas och obscuritas går det att finna ett par diskussionsvärda formuleringar. Konsekvenserna av köpet av öarna beskrivs på följande vis: "will definitely affect planned talks on a free trade area" och "will impose adverse impact on Sino-Japanese economic and trade ties and will consequentially affect [...]". Det slående med dessa formuleringar är deras - så att säga - dolda otydlighet. Artikeln förkunnar nämligen att köpet "will definitely affect", men konkretiserar aldrig detta. Att köpet kommer "impose adverse impact" får samma ringa betydelse. Att man med tanke på kontexten kan utgå ifrån att den påverkan som avses skulle vara av det negativa slaget kan man kanske medge, men därutöver är texten mycket oklar vad gäller hur påtaglig denna påverkan skulle vara och vilka konsekvenser den skulle få. Oklarheten är som mest påtaglig i artikelns sista mening, där det framgår att den talesperson för handelsministeriet som citerats i texten inte svarat på frågan om huruvida trilaterala samtal om frihandelsavtal mellan de tre staterna ställts in. Artikeln är

alltså enbart 93 ord lång, men man använder likväl 29 av dessa till att påpeka att talespersonen valt att inte besvara just denna fråga. En möjlig tolkning av denna framställning är att man genom den önskar insinuera att samtalen kanske ställts in - en strategi ämnad att skrämja Japan och/eller visa omvärlden hur allvarligt Kina ser på saken. Hade ambitionen varit att söka tona ned dispyten över öarna hade rimligtvis denna fråga - och det faktum att den förblev obesvarad - inte nämnts överhuvudtaget.

5.1.5 Artikel 5 - publicerad 25:e september 2012 - "Beijing display for exhibit proving China's Diaoyu sovereignty"

Den femte artikeln i den aktuella perioden har ett mer utpräglat historiefokus än tidigare artiklar. Fokuset i denna artikel ligger nämligen på ett dokument från tidigt 1800-tal som påstås bevisa att S/D-öarna tillhör Kina. Artikeln är kort (204 ord) och handlar om att detta gamla dokument redogör för en resa till Ryukyu-öarna (också kända som Nansei-öarna) där de tre kineser som gör resan även besöker S/D-öarna. Detta besök falsifierar - enligt artikelförfattaren - japanska påståenden om att öarna ska ha upptäckts av japaner först 1884. Artikelns huvudsakliga argument verkar dock vara att öarna vid dess upptäckt av de resande kineserna alltså inte upptäckts av någon annan och således heller inte gjorts anspråk på av någon. Dessa faktorer verkar innebära - enligt argumentets logik - att de kinesiska upptäckarna säkrat öarnas kinesiska tillhörighet. Logiken i denna tolkning klingar av en slags imperialism eller kolonialism som Kinasympatisörer ofta verkar vara benägna att tillskriva Japan och dess företrädare, vilket gör argumentets bruk problematiskt. Artikeln innehåller vidare vad gäller de andra aspekterna inga nämndvärdheter förutom att man skulle kunna påpeka att källans ursprung inte verkar vara helt fastställt: "It is *believed* [egen kursivering] to be part of the fifth chapter of "The Six Chapters of a Floating Life" by Shen Fu".

5.2 Period 2

De artiklar som publicerades i period 2 var så korta och så lika varandra att en analys per artikel hade blivit överflödig. Ingen av artiklarna innehåller egentligen någon form av argumentation, utan konstaterar främst att kinesiska fartyg patrullerat området kring S/D-öarna. Det bör dock påpekas att detta patrullerande framställs som normalt vilket visar att det även här finns ett implicit argument om att öarna tillhör Kina.

5.3 Period 3

5.3.1 Artikel 1 - publicerad 10:e september 2013 - "China slams Japanese official's remarks on Diaoyu Islands"

Den första artikeln i denna period fokuserar mycket på Japans handlingar och ställning. Liksom i flera tidigare artiklar är ett av argumenten i denna artikel att Kina inte tänker tolerera handlingar som kränker det egna landets territoriella suveränitet (S/D-öarna). Det påpekas att Kinesiska fartyg patrullerat området kring öarna just för att värna om denna territoriella suveränitet. Utöver detta läggs fokus främst på att en japansk statlig tjänsteman i japansk media påstått att Japan skulle kunna placera tjänstemän på S/D-öarna. I artikeln är det huvudsakligen en talesperson för det kinesiska utrikesministeriet - Hong Lei - som citeras då denne uttrycker sig kritiskt om Japan i allmänhet och detta uttalande i synnerhet. Artikelförfattaren tydliggör genom Hong att uttalandet inte mottagits väl och är att betrakta som en avsiktlig provokation: "If the Japanese side deliberately provoke, it must bear the consequences, the spokesman warned". Hong uttrycker vidare att Japan har en syn i frågan som är både historielös och verklighetsfrånvärd: "Hong urged the Japanese side to face up to history and reality". Vad som avses med detta är rimligtvis återigen Japans imperialistiska och militära förflutna, samt deras oförmåga att inse att öarna "i verkligheten" tillhör Kina. Vidare anser Hong att Japan med just historien och verkligheten i åtanke bör vidta konkreta åtgärder för att rätta till sitt fel ("error"). Ytterligare en anledning till att Japan enligt Hong bör vidta dessa konkreta åtgärder är att de därmed kan undanröja hinder för förbättrandet av bilaterala relationer. Att kinesiska fartyg patrullerat kring området beskrivs också av Hong som en "normal official activity".

Artikeln i fråga innehåller inte några nämnvärda pathos- eller ethosargument/aspekter, däremot präglas texten av obscuritas i ett par sekvenser. Hong påpekar som sagt att Kina inte kommer att acceptera kränkningar av sitt territorium, och att man kräver att Japan vidtar "concrete actions", men vad denna icke-tolerans och vad dessa konkreta åtgärder skulle innebära respektive vara förblir ospecificerat. Till sist bör man också påpeka att Hong faktiskt till sist uttrycker en önskan om att dispyten ska få en fredlig lösning: "China still seeks a peaceful settlement of disputes through dialogue and consultation"; ett diplomatiskt - kanske till och med försonligt - uttryck vars slag inte förekommit i några av de tidigare artiklarna.

5.3.2 Artikel 2 - publicerad 11:e september 2013 - "China criticizes Japanese official's remarks on Diaoyu Islands"

Den andra artikeln i den aktuella perioden publicerades dagen efter den föregående artikeln och behandlar liksom den föregående artikeln uttalanden av en japansk tjänsteman och en kinesisk reaktion på detta uttalande. Tesen är - liksom ofta - att S/D-öarna tillhör Kina. Den japanske tjänstemannens uttalande återges inte, utan artikeln konstaterar bara att Japan anmärkt på "China's "normal maritime and aerial activities"" (rubriceringen av patrullerandet som "normalt" förekommer alltså även här), och att den dåvarande försvarsministern Itsunori Onodera enligt japansk media sagt att Japan har "strengthened daily monitoring by its Self-Defense Forces" kring S/D-öarna. Liksom i förra artikeln är det Hong Lei - talesperson för Kinas utrikesministerium - som i artikeln replikerar på dessa uttalanden. Hong påpekar att man från kinesiskt håll är mycket missnöjd ("strongly dissatisfied") över att Japanerna inte ägnat sig åt självreflektion utan istället gjort oansvariga uttalanden ("irresponsible remarks"). Argumentationen är således i princip densamma som i föregående artikel, och artikeln innehåller nämligen inga särskilda ethos- eller pathos-aspekter, och inte heller några framträdande sekvenser vad obscuritas och perspicuitas beträffar. Skillnaden i formuleringen på de två artiklarnas titlar är möjligtvis diskussionsvärdig; den tidigare har formulerats som att Kina "slams Japanese official's remarks", medan den senare formulerats som att Kina "[...] criticizes Japanese official's remarks". Den förstnämnda framstår här som något bryskare än den senare. Båda artiklarna innehåller dock ganska bryska japankritiska formuleringar och det är svårt att i övrigt urskilja några märkbara skillnader i dessa.

5.3.3 Artikel 3 - publicerad 14:e september 2013 - "Chinese ships patrol Diaoyu Islands"

Artikel 3 är liksom titeln avslöjar mycket lik de artiklar som förekommer i period 2 som beskriver kinesiska patruller vid området. Således finns heller inte mycket att säga om artikeln förutom en intressant formulering. I artikeln påstås det nämligen att de kinesiska skepp som patrullerat området beordrat ("ordered") japanska skepp som befunnit sig på kinesiskt territorium (alltså kring öarna) att lämna området. I de tidigare artiklarna framställdes de kinesiska skeppen mer ha uppmanat ("urged") japanska skepp att lämna området. "Ordered har en helt annan - mer auktoritativ och hårdför - innebörd och klang.

5.3.4 Artikel 4 - publicerad 18:e september 2013 - "U.S. says position unchanged on Diaoyu Islands"

Denna periods fjärde artikel handlar om USA:s roll i dispyten. Tesen är rimligtvis att USA inte tar ställning i frågan om S/D-öarnas tillhörighet. I artikeln nämns att uppgifter i japansk media - närmare bestämt Kyodo News report - gjort gällande

att dåvarande vice utrikesminister i USA, William Burns, i ett möte med den japanske politikern Natsuo Yamaguchi uttryckt att USA stöder Japan i dispyten över S/D-öarna. I artikeln refuterar dessa påståenden genom att en annan talesperson för USA - Jen Psaki - istället framhåller att USA är neutrala i frågan om suveränitet över öarna och att detta framhålls såväl privat som offentligt. Vidare citeras Psaki som att ha påstått att denna ställning är " [...] "long standing, and has not changed"".

Ur ett ethosperspektiv finns det en nämnvärd aspekt. Jen Psaki omnämns som talesperson för USA:s utrikesdepartement och hennes officiella uttalande har rimligtvis en större trovärdighet än de rykten som Kyodo News Report förmedlar. Således agerar Jen Psakis uttalande de facto som en refutering av de japanska påståendena, något som kan anses sänka Kyodo News reports ethos. Något annat finns egentligen inte att nämna vad gäller denna artikel.

5.3.5 Artikel 5 - publicerad 27:e september 2013 - "Chinese coast guard continues patrol around Diaoyu Islands"

Samma typ av artikel som präglar hela period 2 (vilket titeln avslöjar) - således finns inget att tillägga.

5.4 Period 4

5.4.1 Artikel 1 - publicerad 12:e mars 2014 - "Hollywood documentary brings Diaoyu Islands truth to new audience"

I denna periods första artikel är tesen återigen att S/D-öarna tillhör Kina. Artikeln handlar om en ny dokumentärfilm vars mål - enligt regissören som citeras i artikeln - är att förmedla sanningen om S/D-öarna. Argumenten som presenteras påminner om tidigare förekomna argument och handlar mycket om historie-aspekten. Det utmärkande med artikeln är att det är filmens regissör - Chris D. Nebe - som får stå för argumentationen. Delvis läggs argumenten fram som om de förekommer i filmen på följande vis "The short feature holds the view [...]" eller så citeras Nebe direkt. De argument som presenteras påminner som sagt i flera fall om tidigare argument, men denna gång förekommer de i en ny tappning. Tesen är - vid detta lag kanske föga förvånande - att S/D-öarna tillhör Kina. Det första argumentet är sedan att öarna de facto tillhört Kina sedan uråldriga ("ancient") tider, och att öarna annekterades av Japan efter det första kinesisk-japanska kriget 1895. Nästa argument fastslår att öarna efter andra världskriget borde återlämnats till Kina i enlighet med de avtal som slöts, men att USA efter att själva ha innehaft de administrativa rättigheterna till öarna likväl gav tillbaka öarna till Japan.

Argumentationen får därefter dock ett annat fokus, och handlar då istället om hur dispyten framställs på ett enligt Nebe osanningsenligt vis i västerländsk media. Nebes argument är att västerländsk media har förvrängt sanningen om vilka öarna egentligen tillhör (Kina), men att han genom sin film hoppas kunna förmedla sanningen. Nebe framhåller också att USA hade kunnat spela en viktig roll genom att uppmuntra Japan att ge tillbaka öarna till Kina och dessutom be om ursäkt för de krigsbrott som utfördes av kejsardömet Japan. Nebe specificerar sedan sin uppmaning då han säger att Japan bör “do the right thing” och ge tillbaka öarna till Kina, och att landets premiärminister Shinzō Abe bör åka till Nanjing för att be om ursäkt. Slutligen så menar Nebe även att filmen i grund och botten är en “strong statement for us to try to find peace” och att det krävs en större neutralitet i frågan då “we” - med vilket han rimligtvis menar västvärlden med USA i spetsen - är för mycket på Japans sida.

Artikeln innehåller också flera element som aktualiserar ethos. Till att börja med är Nebe av västerländsk (tysk) härkomst. Hans utomasiatiska ursprung gör honom förhållandevis väl lämpad att göra en bedömning utan bias vilket i sin tur är något som skänker den kinesiska saken trovärdighet. Artikeln nämner också att några av de som sett filmen - bland annat en universitetsanställd och en advokat - uttryckt att filmen propagerar för fred och att den “tells a lot that I did not know”. En man vid namnet Klaus Schmitt uppges även ha tyckt att filmen “gave him a neutral overall view on the issue”. Det förefaller således ha varit viktigt för artikelförfattaren att påvisa att filmen kommer från en neutral källa som förmedlar ett neutralt - om än Kinavänligt - budskap. Några pathosaspekter värda att nämnas verkar inte finnas i artikeln. Krigsbrotten nämns flera gånger, men detta är väl knappast att betrakta som pathospräglad – det finns inga känslofyllda beskrivningar eller yttringar över Japanska övergrepp eller dylikt.

Till sist så präglas artikeln även av perspicuitas snarare än obscuritas. Det påstås exempelvis att sanningen om öarna är “[...] *completely wrong* [egen kursivering] told by Western media”, och att öarna annekterades av Japan efter det första sino-kinesiska kriget. Även citat som att “Japan should do the right thing and give the islands back to China” såväl som ”I think we are too much on the side of Japan”, visar mycket tydligt att Nebe enligt artikelförfattaren representerar en öppet sympatisk ställning gentemot Kinas position i dispyten.

5.4.2 Artikel 2 - publicerad 21:a mars 2014 - “China to increase environmental monitoring in Diaoyu Islands”

Denna korta artikel innehåller ingen argumentation värd namnet, utan konstaterar egentligen bara att kinesiska myndigheter ämnar öka sin “miljöövervakning” i området kring S/D-öarna och i övriga landet. Syftet med att nämna S/D-öarna specifikt för ett rikstäckande projekt är dock rimligtvis för att återigen understryka

att öarna anses vara en del av Kina och således även inkluderas i dessa fall. I denna mån kan artikeln ses som argumentativ.

5.4.3 Artikel 3 - publicerad 24:e mars 2014 - "I obviously did something right": Diaoyu Islands documentary director Chris D. Nebe"

Den fjärde periodens tredje artikel handlar liksom periodens första artikel om Nebes film om S/D-öarna. Vilken tesen är i denna artikel är lite oklart då artikeln behandlar flera teman. Dessa inkluderar tysk krigsskuld/skam, japansk okunnighet, regissörens opartiskhet, västs felaktiga bild av Kina etc. Gemensamt har de dock att de på ett eller annat vis är kopplade till tanken om att S/D-öarna tillhör Kina. Argumenten är inledningsvis i princip de samma som i artikel 1 i denna period, men här drar Nebe dock även paralleller mellan Japan och Tyskland i ett synbarligen argumentativt syfte. Efter att ha påstått att framställandet av S/D-öarnas tillhörighet och av Kina som stat är moraliskt förkastligt, kommer en kommentar om Nebes uppskattning över Tysklands inställning ("attitude") gentemot andra världskriget och dess arv. Nebe uppges ha framhållit ögonblicket när Willy Brandt (Tysklands dåvarande förbundskansler) 1970 föll på knä vid ett minnesmonument för offren i Warszawaupproret. Detta ögonblick innebar enligt Nebe att tyskarna blev förlåtna för vad de hade gjort - något som givit Nebe anledning att känna stor tacksamhet gentemot Brandt. Kopplingen mellan Tyskland och Japan är inte explicit, men med tanke på att Nebe i periodens första artikel ska ha ansett att Abe bör åka till Nanjing för att be om ursäkt för Japans krigsbrott så är det inte långsökt att tolka Nebes hänvisning till Willy Brandt som en slags uppmaning till Abe och Japan.

Ethos är centralt i artikeln i flera avseenden. Till att börja med framhålls det att Nebe själv bidragit med 500 000 USD i finansieringen av filmprojektet, vilket tyder på att projektet inte är ett beställningsjobb eller en propagandaprodukt, och att Nebe faktiskt brinner för att förmedla det han anser vara sanningen. Artikelförfattaren ämnar synbarligen även höja Nebes ethos genom att räkna upp flera av de filmer han regisserat och genom att påpeka att Nebe har vunnit många internationella priser.

Det är svårt att finna argument eller aspekter i artikeltexten som appellerar specifikt till känslor, och man kan således påstå att det inte finns någon påtaglig pathosaspekt i texten. Om man sedan vidare betraktar texten ur ett perspicuitas/obscuritas -perspektiv avslöjar den implicita - om än tydliga - kopplingen som Nebe gör mellan Japan och Tyskland att artikelförfattaren är mer benägen att vara tydlig med att Nebe är pro-Kina i frågan om S/D-öarnas tillhörighet såväl som i en mer allmän syn på Kina från ett västerländskt perspektiv.

Till sist kan man påpeka att artikeln också vill framhålla Nebes önskan och vädjan om att betrakta Kina i allmänhet i ett mer positivt "ljus" än vad som enligt honom är kutym – d.v.s med skepsis i väst och i USA. Artikelförfattaren försöker således väva in ett perspektiv om att Kina – liksom Nebe säger – förtjänar mer respekt och beundran från omvärlden än vad landet åtnjuter för tillfället.

5.4.4 Artikel 4 - publicerad 4:e april 2014 - "Japan approves new textbooks claiming China's Diaoyu Islands"

Denna periods fjärde artikel handlar om den japanska regeringens godkännande av nya skolböcker i vilka S/D-öarna beskrivs som tillhörande Japan, och den kinesiska reaktionen på detta godkännande. Tesen är liksom så många gånger tidigare att S/D-öarna tillhör Kina. Artikelns första urskiljbara argument är att påståenden om att öarna tillhör Japan är provocerande - dels för att dessa påståenden i sig är lögner, men även eftersom öarna blivit "illegally stolen". Formuleringen är intressant då en stöld per gängse definition är illegal, och frasen får således karaktären av en "hopning" - alltså ett slags upprådande av ting som betyder detsamma - rimligtvis i syfte att verkligen understryka hur illegitim och förkastlig handlingen var. Argumentationen kommer sedan in på ett annat spår, där det påstås att dessa lögner inte bör förmedlas till unga människor. Detta argument innehåller rimligtvis en premiss: nämligen att unga människor är särskilt mottagliga för "lögner" eller att manipuleras - en tanke som troligtvis är förhållandevis universell. I texten förekommer även argument av det slag som förekommit många gånger tidigare: aktionen i fråga påminner om tidigare japanska aggressioner; öarna har tillhört Kina sen uråldriga tider; andra världskrigets slut borde inneburit ett återlämnande av öarna till Kina etc. I slutet av artikeln förs dock även ett nytt argument in då det påpekas att även en (annan) territoriell dispyt mellan Sydkorea och Japan - om Dodko/Takeshima -öarna - inte nämns i de nya skolböckerna, då dessa öar istället beskrivs tillhöra Japan.

Ethos har en framträdande roll då mycket av argumentationen handlar om att måla upp en bild av Japan som en fortsatt militaristisk och aggressiv stat som ignorerat utkomsten av andra världskriget och dess överenskommelser. Att dess regering dessutom godkänt skolböcker som enligt Xinhuas tolkning ljuger för sin publik (barn och ungdomar) är rimligtvis även det kraftigt ethos-reducerande. Några särskilda pathos-aspekter förekommer inte.

Artikeln kan till sist också beskrivas som starkt präglad av *perspicuitas*. Artikelförfattaren gör i sina formuleringar och genom dem han citerar Kinas position väldigt tydlig. Följande formuleringar utgör goda exempel på detta: 1) "Japan should tell its next generation true facts about the Diaoyu Islands that they are China's and they were illegally stolen," Hong told a press briefing"; 2) "We urge the Japanese side to honestly face up to and reflect on its history of militarist aggression and stop infringing upon China's territorial sovereignty," he said, calling on Japan to correct its mistakes by concrete actions".

5.4.5 Artikel 5 - Publicerad 6 april 2014 - "Chinese experts urge Diaoyu Islands school textbooks"

Den sista periodens sista artikel är starkt kopplad till föregående artikel och är till synes en reaktion mot det japanska beslut om skolböcker som föregående artikel behandlar. Den aktuella artikeln handlar nämligen om ett förslag om att inkludera information om bevis för att S/D-öarna tillhör Kina. Detta bevis är detsamma som nämns i den första periodens tredje artikel; nämligen att ett dokument skrivet av Qian Yong beskriver kinesiska tjänstemäns resa till öarna år 1808 - alltså 76 år innan japanerna ska ha upptäckt öarna. Tesen i artikeln är även i detta fall att S/D-öarna tillhör Kina, och argumentationen är inte särskilt ny i förhållande till vad som förekommit tidigare i denna och tidigare perioder. Det huvudsakliga och slutgiltiga argumentet är dock att dokumentet - enligt ett par av de kinesiska professorer som citeras i artikeln - bevisar öarnas kinesiska tillhörighet, och att det således bör återges i kinesiska skolböcker "in order to let students have a correct understanding of the Diaoyu Islands".

Artikeln innehåller ett slags ethoselement i det avseende att de som anser att det historiska dokumentet är autentiskt och pålitligt är professorer. Dock är de kinesiska och huruvida de är opartiska eller inte är således tvivelaktigt. Artikelförfattaren söker rimligtvis också att sänka den japanska regeringens ethos genom att - liksom i föregående artikel - påpeka att denna ljuger och förvillar "their future generations". Förutom att detta argument eventuellt också kan ses som upprörande eller känsloupprivande förekommer dock inga särskilda pathoselement.

Artikeln i fråga bör rimligtvis även beskrivas som präglad av perspicuitas - artikelförfattaren är nämligen i sina formuleringar och citat tydlig med att den kinesiska positionen i frågan är tämligen kompromisslös. Följande formuleringar bör duga som exempel: "the Diaoyu Islands have belonged to China since ancient"; "The Japanese government ignores facts and legal basis, and even tends to impose false facts on their future generations".

5.5 Period 5

Den enda artikel som publicerades i denna period hade titeln "China continues Diaoyu Islands patrol" och var i princip helt lik de andra artiklar av denna typ som publicerades i period 2.

6 Slutsats och diskussion

Hur kan man då sammanfatta retoriken, och vilka skillnader kan man se i de olika perioderna? Är Xinhua konsekventa i sin retorik eller går det att finna perioder som präglas av en nyanserad och/eller mildare retorik? Trots att det är frågan om en analys som har krävt avsevärd tolkning och som på grund av sin karaktär är svår att göra en nivåskattning på skulle kanske en enklare matris med en viss förenkling av resultaten vara åskådliggörande.

6.1 Tabell 1

	Argument	Ethos	Pathos	Obscuritas/perspicuitas
Period 1	Öarna tillhör oomtvistligen Kina, vilket bevisas i historiska kinesiska dokument såväl som i internationella dokument och överenskommelser. Japanskt handlande kan påverka ekonomiskt samarbete.	Huvudsakligen fokus på att sänka Japans ethos. Kinesiska auktoriteter och icke-kinesiska sympatisörer används också för att stärka kinesiska påståenden.	Enstaka element som målar upp Kina som offer för japansk brutalitet.	Huvudsakligen präglad av perspicuitas.
Period 2	Inte explicit argumentativa, men rapporteringen kring patrullerandet av öarna som normalt innehåller ett implicit antagande om öarnas kinesiska tillhörighet	-	-	-
Period 3	Samma som i period 1. Starkt reaktioner mot japanska uttalanden kring öarna som ses som provokationer som kan få konsekvenser. USAs påstådda neutralitet i frågan framhävs.	Mycket påtagligt fokus på att sänka Japans ethos. Japan målas inte bara upp som likvärdiga sin historiska brutalitet och militarism utan även som verklighetsfrånvända.	-	Huvudsakligen präglad av perspicuitas.
Period 4	Samma som i period 1 och 3. Drar dock även paralleller mellan Japan och Tyskland rörande andra världskriget och dess efterspel.	Samma som i period 1 och 3, men dock med större fokus på att även höja sitt eget ethos gentemot väst.	-	Stark perspicuitas-prägel
Period 5	Se period 2	-	-	-

6.2 Slutsats

Som analysen och tabellen avslöjar präglas alltså argumentationen såväl som retoriken i artiklarna genomgående av en tydlig och påtagligt kritisk syn på Japan och brist på alternativa perspektiv. Moores beskrivning av den kinesiska synen på japanernas brist på "face" verkar stämma väl överens med retoriken i de aktuella artiklarna. Detsamma gäller överlag för Swaines tidigarenämnda beskrivning av retoriken som innehållandes: "clear, strong, and consistent expressions of China's sovereign claims to the islands and the historical bases of those claims, as well as a complete repudiation of Japan's claims". Att historieaspekten spelar en stor roll i retoriken råder det heller inte mycket tvivel om. Resultaten avslöjar dock också att Xinhua i perioder knappt publicerat något alls (i alla fall av argumentativt slag), och att de artiklar som publicerats i de mer aktiva perioderna ofta varit starka reaktioner på handlingar eller uttalanden hos japaner som inte nödvändigtvis varit särskilt allvarliga. Även om ämnet uppenbarligen är väldigt känsligt indikerar ändå den periodvisa frånvaron av rapportering att man från kinesiskt håll är villiga att tillfälligt sopa problemen under mattan, förutsatt att japanerna samtidigt håller sig på mattan och undviker att uttala sig om eller agera "provokativt" rörande öarna.

6.3 Diskussion och vidare forskning

Även om det förhåller sig så att fallstudiemetoden sällan lämpar sig väl vad gäller ambitionen att kunna generalisera, kan man kanske ändå tänka sig att de resultat som denna uppsats genererat i viss mån bidrar till en större förståelse för vilken utrikespolitisk retorik Kina i allmänhet för gentemot Japan. Med risk för att underskatta dispytens komplexitet kommer man nämligen inte ifrån vilket förhållandevis obetydligt territorium S/D-öarna utgör. Om man då från kinesiskt håll är villiga att så tydligt demonisera Japan över detta är det kanske indikativt för att man knappast är benägna att vara mer tillmötesgående - i alla fall i sin officiella retorik - i andra potentiella dispyter som är av ett allvarligare slag.

Avslutningsvis så kan uppsatsen förhoppningsvis ses som ett givande bidrag till forskningen om kinesisk-japanska relationer, i synnerhet då vad gäller kinesisk utrikespolitisk retorik gentemot Japan. Vidare forskning hade förslagsvis kunnat ha en mer jämförande ambition - har kinesisk utrikespolitisk retorik gentemot till exempel USA eller Taiwan en liknande eller helt annan prägel? En annan intressant fråga är huruvida den kinesiska utrikespolitiska retoriken speglar statens handlingar. Är de hårda orden bara tomt skrammel eller ackompanjeras de delvis eller till fullo även av kraftfulla handlingar?

7 Referenser

- Alvaro, Joseph James (2013). "Political discourse in China's English language press", *World Englishes*, vol. 32, nummer 2, s. 147-168.
- Bergström, Göran - Boréus, Kristina (2012). *Textens mening och makt: metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys*. Lund: Studentlitteratur.
- Downs, Erica Strecker – Saunders, Philip C. (1999) "Legitimacy and the Limits of Nationalism: China and the Diaoyu Islands", *International Security*, vol. 23, nummer 4, s. 114-146.
- Economist 2012-05-26 "Hitler and the Dalai Lama: Godwin some, Xinhua lose some" [elektronisk]. <http://www.economist.com/blogs/analects/2012/03/hitler-and-dalai-lama> Hämtdatum: 2014-07-21
- Esaiasson, Peter, Gilljam, Mikael, Oscarsson, Henrik., & Wängnerud, Lena (2007). *Metodpraktikan: Konsten att studera samhälle, individ och marknad*, 3 uppl. Stockholm: Norstedts Juridik.
- Guo, Zhongshi - Huang, Yu (2002). "Hybridized discourse: social openness and functions of English media in post-Mao China", *World Englishes*, vol. 21 nummer 2, s. 217-230.
- Jerdén, Björn – Hagström, Linus (2012). "Rethinking Japan's China Policy: Japan as an Accommodator in the Rise of China, 1978-2011", *Journal of East Asian Studies*, vol. 12, nummer 2, s. 215-250.
- Johannesson, Kurt (2008). *Retorik eller konsten att övertyga*. Stockholm: Norstedts.
- Kjeldsen, Jens Elmelund (2006): *Retorik idag. Introduktion till modern retorikteori*. Oslo: Spartacus förlag.
- Kuypers, Jim A. (2009): *Rhetorical Criticism. Perspectives in Action*. Lanham, MD.: Lexington Books
- Lam, Peng Er (2002). "The apology issue: Japan's differing approaches toward China and South Korea", *American Asian Review*, vol 20, nummer 3, s. 31-53.
- Mintz, Alex - DeRouen Jr, Karl, 2010. *Understanding Foreign Policy Decision Making*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Moore, Gregory J. (2010). "History, Nationalism and Face in Sino-Japanese Relations", *Journal of Chinese Political Science*, vol. 15, nummer 3, s. 283-306.
- Moore, Gregory J. (2014). "'In Your Face': Domestic Politics, Nationalism, and 'Face' in the Sino-Japanese Islands Dispute", *Asian Perspective*, vol 38, nummer 2, s. 219-240.
- Moyo, Last (2010). "The Global Citizen and the International Media: A Comparative Analysis of CNN and Xinhua's Coverage of the Tibetan Crisis", *International Communication Gazette*, vol. 72, nummer 2, s. 191-207.

- Naughton, Barry (2008). ” A Political Economy of China’s Economic Transition” i Brandt, Loren and. Rawski T.G. (red.) *China’s Great Transformation*. Cambridge: Cambridge University Press, s. 91-135.
- Patalano, Alessio (2014). ”Seapower and Sino-Japanese relations in the East China Sea”, *Asian Affairs*, vol. 45, nummer 1, s. 34-54.
- Renberg, Bo (2007). *Retorikanalys: en introduktion*. Lund: Studentlitteratur.
- Rose, Caroline (1998). *Interpreting history in Sino-Japanese relations: a case study in political decision making*. London: Routledge
- Swaine, Michael D. (2013). ”Chinese Views Regarding the Senkaku/Diaoyu Islands Dispute”, *Chinese Leadership Monitor*, vol. 41, s. 1-27.
- Takeuchi, Hiroki (2014). ”Sino-Japanese relations: power, interdependence, and domestic politics”, *International Relations of the Asia-Pacific*, vol. 14, nummer 1, s. 7-32
- Teorell, Jan - Svensson, Torsten (2007). *Att fråga och att svara: samhällsvetenskaplig metod*. Stockholm: Liber.
- Valenica, J. Mark (2014). ”The East China Sea Disputes: History, Status, and Ways Forward”, *Asian Perspective*, vol. 38, nummer 2, s. 183-218.

7.1 Xinhua-artiklar – analysobjekten.

7.1.1 Period 1

- Xinhua, 2012-09-11 ”China's defense ministry voices protest to Japan over Diaoyu Islands” [elektronisk]. http://news.xinhuanet.com/english/china/2012-09/11/c_131843507.htm Hämtdatum: 2014-07-26
- Xinhua, 2012-09-14 ”Overseas Chinese indignant at Japan's "purchase" of Diaoyu Islands: federation” [elektronisk]. http://news.xinhuanet.com/english/china/2012-09/14/c_131851620.htm Hämtdatum: 2014-07-26.
- Xinhua, 2012-09-19 ”Chinese in LA support China's resolve to defend Diaoyu Islands” [elektronisk] http://news.xinhuanet.com/english/china/2012-09/19/c_131860934.htm Hämtdatum: 2014-07-26.
- Xinhua, 2012-09-19 ”Japan's "purchase" of Diaoyu Islands affects China-Japan-ROK FTA talks” [elektronisk]. http://news.xinhuanet.com/english/china/2012-09/19/c_131860137.htm Hämtdatum: 2014-07-29.
- Xinhua, 2012-09-25 ”Beijing display for exhibit proving China's Diaoyu sovereignty” [elektronisk]. http://news.xinhuanet.com/english/china/2012-09/25/c_131871553.htm Hämtdatum: 2014-07-29.

7.1.2 Period 2

- Xinhua, 2013-03-23 "China continues patrols of Diaoyu Islands" [elektronisk].
http://news.xinhuanet.com/english/china/2013-03/23/c_132257319.htm
Hämtdatum: 2014-08-11
- Xinhua, 2013-03-24 "Chinese marine surveillance ship patrols Diaoyu islands" [elektronisk].
http://news.xinhuanet.com/english/photo/2013-03/24/c_132258321.htm Hämtdatum: 2014-08-12
- Xinhua, 2013-04-01 "China to maintain regular Diaoyu Islands patrols: official" [elektronisk].
http://news.xinhuanet.com/english/china/2013-04/01/c_132276882.htm Hämtdatum: 2014-07-30.
- Xinhua, 2013-04-01 "China continues Diaoyu Islands patrols" [elektronisk].
http://news.xinhuanet.com/english/china/2013-04/01/c_132276979.htm
Hämtdatum: 2014-07-30.
- Xinhua, 2013-04-09 "Chinese ships patrol Diaoyu Islands" [elektronisk].
http://news.xinhuanet.com/english/china/2013-04/09/c_132295992.htm
Hämtdatum: 2014-07-30.

7.1.3 Period 3

- Xinhua, 2013-09-10 "China slams Japanese official's remarks on Diaoyu Islands" [elektronisk].
http://news.xinhuanet.com/english/china/2013-09/10/c_132709218.htm Hämtdatum: 2014-07-30.
- Xinhua, 2013-09-11 "China criticizes Japanese official's remarks on Diaoyu Islands" [elektronisk].
http://news.xinhuanet.com/english/china/2013-09/11/c_132712789.htm Hämtdatum: 2014-07-30.
- Xinhua, 2013-09-14 "Chinese ships patrol Diaoyu Islands" [elektronisk].
http://news.xinhuanet.com/english/china/2013-09/14/c_132720483.htm
Hämtdatum: 2014-07-30.
- Xinhua, 2013-09-18 "U.S. says position unchanged on Diaoyu Islands" [elektronisk].
http://news.xinhuanet.com/english/china/2013-09/18/c_132731325.htm Hämtdatum: 2014-07-30.
- Xinhua, 2013-09-27 "Chinese coast guard continues patrol around Diaoyu Islands" [elektronisk].
http://news.xinhuanet.com/english/china/2013-09/27/c_132756699.htm Hämtdatum: 2014-07-30.

7.1.4 Period 4

Xinhua, 2014-03-12 "Hollywood documentary brings Diaoyu Islands truth to new audience" [elektronisk]. http://news.xinhuanet.com/english/china/2014-03/12/c_133181374.htm Hämtdatum: 2014-07-30.

Xinhua, 2014-03-21 "China to increase environmental monitoring in Diaoyu Islands" [elektronisk]. http://news.xinhuanet.com/english/china/2014-03/21/c_133204968.htm Hämtdatum: 2014-07-30

Xinhua, 2014-03-24 "'I obviously did something right': Diaoyu Islands documentary director Chris D. Nebe" [elektronisk]. http://news.xinhuanet.com/english/china/2014-03/24/c_126304526.htm
Hämtdatum: 2014-07-30

Xinhua, 2014-04-04 "Japan approves new textbooks claiming China's Diaoyu Islands" [elektronisk]. http://news.xinhuanet.com/english/china/2014-04/04/c_126358431.htm Hämtdatum: 2014-07-30.

Xinhua, 2014-04-06 "Chinese experts urge Diaoyu Islands school textbooks" [elektronisk]. http://news.xinhuanet.com/english/china/2014-04/06/c_133242253.htm Hämtdatum: 2014-07-30.

7.1.5 Period 5

Xinhua, 2014-09-20 "China continues Diaoyu Islands patrol" [elektronisk]. http://news.xinhuanet.com/english/china/2014-09/20/c_133658937.htm
Hämtdatum: 2015-02-13.